

Man bryder sig Pokker om den Bagatel af Told, der skal betales, men det er den Tids-spilde, der er forbunden dermed, og den er virkelig stor. Det var det, som man ogsaa bestandigt udhævede i sin Tid, da Consumtion-nen bestod, at det ikke var det Par Skilling i Consumtionsafgift, men det var Tidsspildet — og Tid er Penge, idetmindste for mig, maaffee kan det for Andre være en ligegyldig Ting — der især maatte komme i Betragtning. Naar man altsaa vil undersøge det Tab, Statskassen lider, saa maa man, forekommer det mig, ogsaa lægge lidt i den anden Bægttsaal, og ikke alene tage Hensyn til den Afgift, som man ifølge Lovgivningen tvinger Consumen-ten eller rettere den, der forskriver Va-erne, til at betale, men ogsaa regne, hvor-megen Tid det koster dem at faae disse For-nødenhedsartikler ind. Jeg troer ogsaa, at man bør nedsette disse Toldsatser, fordi Menigmand vil have Nytte deraf. Nu ville vel Andre sige: „Det er ikke Menigmand, der har Nytte deraf, men det er Andre“; men det er ligemeget, hvem der umiddelbart nyder Godt af Nedsættelsen; thi i sidste Instants vil det dog altid være dem, der have Brug for Va-erne til deres Huusbrug, hvem Afgiften vil falde paa, og det forekommer mig, at det ikke kan være Spørgsmaal om, at det jo i Almin-delighed er den simple Mand, som i sidste In-stant kommer til at bære Afgifterne. Jeg kan derfor ikke see, at der kan være Noget som helst at indvende mod dette Lovforslags Vedtagelse. Det, der er henpeget paa, er, som det forekommer mig, en halvkvædet Visse; det er nemlig vort Forhold til Hertugdømmerne; man er bange for at røre ved saadanne Bagatelsager, for ikke at fortørne Hertugdømmerne; det er Dvintessentsen i al den Bestræbelse, der læg-ges for Dagen for at modsætte sig deslige Forslag. Vi ere her i dette Dieblik ikke paa noget andet Trin end i sin Tid i Stænderne. Naar man der rørte lidt ved vore inderligste Forhold til Hertugdømmerne, kom der strax en Dussemand frem og sagde: Tag Jer iagt for det, det maae I ikke røre ved, det skulle I tie stille til og ikke tale om, det Forhold an-gaaer ikke Eder. Saaledes staae vi nu idag ogsaa her, vi ere ikke komne et Haarsbred

videre, denne Tanke ligger bestandig bagved; derfor træder den høitærede Finantsminister op og siger: Det er for stort et Tab, Statskassen vil lide ved denne Lov, imedens han til andre Tider, hvor der var Spørgsmaal om 70 til 80,000 Rigsbankdalers Tab for Statskassen, har sagt: det er ingen Ting, det kommer igjen indirecte paa andre Maader. Jeg svarer ham: dette kommer ogsaa igjen, lad bare Sagen gaae og lad kun Loven blive staaet fast, det er et Gode.

Besæfely: Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremsførte af den ærede 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Nyholm), kun tilføie et Par Ord, med Hensyn til at han udhævede, at den meget ærede Finantsminister ved Sagens første Behandling gjorde opmærksom paa, at denne Lov vilde medføre et finantstelt Tab af imellem 16 og 17000 Rbd. Jeg maa meget beklage, at den meget ærede Finantsminister er fraværende, og dobbelt, at det er paa Grund af Sygdom, da jeg derved er noget generet ved at anføre de Bemærknin-ger, jeg i saa Henseende kunde have at gjøre. Jeg troer nu, at den egentlige Sum, hvorom der er Spørgsmaal, vil fremgaae af de For-handlinger, der have fundet Sted i Folkethin-get, og saavidt jeg af disse kan skjønne, er det vistnok en Feiltagelse af den meget ærede Fi-nantsminister, naar han har anslaaet denne Sum til imellem 16 og 17000 Rbd. Spørgs-maalet dreier sig hovedsagelig om Afgiften af formalede Kornvarer fra de Hambroëske Møller, og denne troer jeg ingenlunde kan henregnes til Told, da det er en Indtægt, som engang er bortfalden ved Consumtionens Ophævelse, og saaledes som jeg har opfattet Forhandlingerne, som de findes i Rigsdagstidenden, er dette ind-rømmet af den meget ærede Finantsminister. Jeg skal endnu kun tilføie med Hensyn til de Tal, jeg har anført, at de angik Kongeriget, og ikke Hertugdømmerne. Jeg har nemlig troet, at, da det her oftere er blevet sagt, „ja det er Kongeriget, vi have at beskæftige os med“, var det ogsaa Kongerigets Indtægter, jeg havde at tage Hensyn til. Vil man for-øvrigt vide, hvormegent Indtægterne af disse Artikler i de 4 Aar, jeg omtalte, have be-løbet sig til i Hertugdømmerne, da have de i